

ønskede, vi spurgte om de Organisationers Mening, der har nogle Betingelser for at repræsentere den brede Befolkning, den, der vil komme til at føle Besværet og Ulemperne ved den foreslaaede Ordning. Vi har intet faaet at vide om, hvad disse Organisationer mener derom. Vi ønskede i Udvalget at vide — jeg ønskede det i alt Fald, og det gjaldt flere —, hvilke Retskredse og Retskontorer der skal nedlægges, og hvor de foreslaaede 55 Politimestre skal bo, men vi fik ikke noget at vide derom. Nu vil jeg henstille til ærede Medlemmer, at de ser paa Betænkningen og Tavlerne, som vi fra Venstre ikke har noget Medansvar for, og søger at finde deres Hjemegn, og jeg beder da Repræsentanterne ude fra Landet overveje, hvad de tror, deres Vælgere vil sige til dem, naar de har vedtaget det foreliggende Lovforslag. I Udvalget lod det sig ikke gøre at holde Retskredsens Antal nede paa 70, man maatte gaa op til 83, og det var virkelig et Fremskridt; nogle af de mest skrigende Urimeligheder blev afhjulpet ved denne Forøgelse af Retskredsens Antal. Men saa skete der i Udvalget noget, som det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) og jeg ikke har tiltraadt. Man satte Politikredsens Antal ned fra 70 til 55. Man skal huske, der var oprindelig 130 Retskredse, de bliver sat ned til 83, og der var 130 Politikredse, som bliver sat ned til 55.

Den, der er kendt med disse Forhold, vil ikke have vanskeligt ved at forstaa, hvad det vil betyde af Ulejlighed og Bekostning for Folk, der bor ude paa Landet. Jeg skal tillade mig at anføre et Eksempel fra min Hjemegn, et Eksempel blandt mange. Det er Planen, at Løgstør, Aars-Slet Herreder, Hornum Herred og Nibe skal udgøre en Politikreds. Hvor Hovedkontoret skal være, har vi ikke kunnet faa at vide, men det er muligt og maaske sandsynligt, at det skal være i Løgstør. Saa har vi her en Kreds med en Udstrækning af 7—8 Mil, og Løgstør ligger jo ude i det ene Hjørne, saa fra den østlige Side af Kredsen vil der være 6—7 Mil at rejse for dem, der skal tale med Politimesteren selv. Flere af dem maa gaa eller køre 1 eller 2 Mil til Jernbanen, og saa kan de tage med Banen til Løgstør. Denne Rejse vil i bedste Tilfælde koste de Mennesker 5—6 Kr., og det er en Ulempe, der i særlig Grad — det vil jeg understrege — vil gaa ud over Smaafolk. De har nu i Hundrede Aar eller maaske langt mere ikke haft længere

til deres Herredsfoged og deres Politimester, end at de har kunnet gaa frem og tilbage den samme Dag. De velhavende Folk, Folk, der er kørende o. s. v., som ikke behøver at se saa nøje paa Skillingen, kan sagtens. Men for de fattiges Vedkommende tør jeg paastaa, at vi gør det endnu vanskeligere for dem at faa deres Ret og faa deres Klage frem, end det har været før. Jeg vil spørge, hvor de Herrer Radikales og Socialdemokraters Arbejder- og Husmandskærlighed er henne i dette praktiske Forhold. Det kan være rart at høre smukke Talemaader om den Omsorg, man føler for Smaafolk paa Landet, dem er man svært rask til at bruge. Men her er et praktisk og haandgribeligt Forhold, hvor man volder disse Folk overmaade stor Ulempe og Besvær. Man siger, at der bliver lavet Hjelpekontorer, hvor der skal sidde en Fuldmægtig, men det har netop ofte gjaldt for Smaafolk, om at komme til at tale med den første Mand, med Dommeren eller Politimesteren selv, det har ofte for dem været Vejen til at faa deres Ret. Det er ikke det samme, at der er Hjelpekontorer, hvor der sidder en eller anden ung Fuldmægtig, som maaske er mere tilbøjelig til at feje Folk af og vise dem bort. Jeg tror, man med Rette kan gaa ud fra, at hos den ældre, mere udviklede Mand, der sidder som Dommer eller Politimester, har Smaamanden anderledes Udsigt til at blive hørt, end hvis han skal henvende sig til en tilfældig Fuldmægtig, der sidder paa et Hjelpekantor.

Og hvad er der saa sparet ved disse Hjelpekontorer, som man vil oprette? Der skal skaffes nye Lokaler til Kontorerne, og fuldt lønnede Fuldmægtige vil meget let følge efter foruden det øvrige nødvendige Personale. Jeg er ikke tilbøjelig til at antage, at det lader sig gøre at ansætte en Fuldmægtig som første Mand ved saadant et Kantor, der dog maa have noget Ansvar, og saa sige, at han skal væsentlig indkassere sin Løn ved privat Praksis. Det har kunnet lade sig gøre, da der var en Dommer, der havde Ansvaret, der har det ikke været saa farligt. Naar saa hertil kommer de Rejser, som disse Politimestre og Dommere skal foretage, er jeg ikke i Tvivl om, at vi kommer op til Udgifter, der ikke stemmer med, hvad der har været nævnt her. Jeg tror, mit Partis ærede Ordfører anslog 2,800 Kr. til saadant et Kantor, men det vil ikke halvvejs slaa til. Som sagt, jeg mener, at Indskrænkningen af Politikredsens Antal